

Migrace

Drahonice: v obci je klid, ale uprchlíky na stálo

Petice, hladovka, demonstrace. Zařízení pro zajištění cizinců Drahonice budí hned od svého vzniku snad největší emoce. Vzniklo letos na podzim v areálu bývalé věznice, která byla uzavřena po amnestii v květnu 2013. Proti jejímu otevření protestovali místní obyvatelé peticí, kterou podepsalo více než 1200 osob.

Lucie Sýkorová

Během prvních dvou měsíců existence zařízení zažila malá ves Drahonice, která je součástí obce Lubenec v okrese Louny, už dvě „dovezené“ demonstrace na podporu uprchlíků. V samotném zařízení se v polovině listopadu pokusili čtyři uprchlíci o sebe-poškození, byli napadeni překladatel a jeden z členů ostrahy a na čtyři desítky migrantů drželo několik dní protestní hladovku. Jednalo se převážně o občany Iráku, dva cizince z Maroka a jednoho ze Somálska.

Zařízení v Drahonicích je určeno pro cizince (pouze muže), kteří se pohybovali po ČR bez povolení k pobytu. Kapacita zařízení je 240 lůžek, obsazenost je zatím zhruba třetinová. Většina obyvatel Lubence s otevřením detenčního zařízení nesouhlasila. „Občané naší obce dali svůj nesouhlas s umístěním detenčního zařízení pro uprchlíky v Drahonicích jasně najevo svými podpisy v realizované petici,“ zdůrazňuje starosta obce Jiří Chaloupecký. Zastupitelé obce se podle něj ztotožňují s názorem občanů. „Obavy z tohoto

zařízení stále přetrvávají, i když musím potvrdit, že došlo k posílení ostrahy naší obce a okolí policejní mobilní hlídkou tak, jak nám bylo přislíbeno pracovníky MVČR. Lidé jsou klidnější, když tady vidí neustále jezdit policii. Provoz tábora je zatím bezproblémový. Komunikace s policií i vedením detenčního zařízení je také na dobré úrovni. V zařízení je zaměstnáno i několik místních lidí – kotelníci, uklízečky, účetní – a žádný konflikt s uprchlíky zatím neřešili,“ říká starosta.

Demonstrace na poli

Největší rozruch v obci podle něj způsobují demonstranti. „Jde o různé skupiny zaměřené proti utečencům, nebo naopak ty, kteří si myslí, že detence je nesprávná a že je běžencům ubližováno. V sobotu 5. prosince se konala demonstrace přímo před zařízením. Autobus s účastníky přijel do Libyně a odtud šla skupina pěšky do Drahonic. Byli to vesměs mladí lidé s transparenty. Protestovali proti tomu, že jsou uprchlíci označováni jako ilegální. Stáli na poli a volali na sebe vzájemně s migranty, kteří jim

odpovídali z otevřených oken. Některé demonstranty museli policisté chránit, aby je nepřejelo auto, protože stáli přímo na silnici,“ popisuje starosta. „Já osobně si myslím, že migranti umístění v Drahonicích tam jsou oprávněně, protože porušili zákony naší republiky,“ podotýká.

Demonstrace se podle něj navíc konala nezákonně. „Organizátoři mají povinnost takovou akci nejméně pět dní předem ohlásit a starosta obce má pak třídní lhůtu na případný zákaz. Tato demonstrace ale nahlášena vůbec nebyla, my jsme se o ní dověděli jen nepřímou. Přestože jsem o ní tedy oficiálně nevěděl, preventivně jsem vydal zákaz, ale akce se stejně konala,“ upozorňuje. S účastníky demonstrace se prý pokusil promluvit. „Ale měl jsem pocit, že je to zbytečné, že nechtějí nic slyšet. Říkal jsem jim, proč se nepřijeli podívat, když byl v zařízení Den otevřených dveří. Viděli by, že podmínky pro uprchlíky jsou velmi dobré, že je celý objekt nově vymalován, k dispozici jsou nové matrace i ložní prádlo, nové pračky i sušičky prádla, televizní místnost, internetová místnost. Uprchlíci mají zajištěnou třikrát denně stravu, k obědu si mohou vybrat ze tří jídel včetně jednoho vegetariánského,“ vypráví Jiří Chaloupecký.

Zařízení pro zajištění cizinců v Drahonicích

by zde nechtěli

Raději opět vězně než uprchlíky natrvalo

To, že mají uprchlíci v zařízení až nepřiměřeně dobré podmínky, si myslí mnozí obyvatelé Lubence. „Na naše děti se sbírají víčka, a když přijdou cizinci, tak pro ně peníze najednou jsou. Kde se vzaly?“ ptá se místní žena ve středním věku jménem Marie. „To nás hlavně trápí, že je tady živíme, mladé kluky, kteří utekli, místo aby bránili svoji zemi, a pak vidíme ve Střepinách, jak v Sýrii bojují ženy! Kdyby to byli staří nemohoucí lidé nebo rodiny s dětmi, tak jim člověk samozřejmě pomůže, ale tohle?!“ kroutí hlavou. Strach podle ní v obci nevládne, zřejmě ale opravdu jen díky uzavřenému režimu zařízení a dobrému systému ostrahy. „Bát se nebojíme, v zařízení jsou dobře hlídání. Ale já jim nevěřím, mají jinou mentalitu, jsou vychovávaní jinak než my. A nevěřím, že mezi nimi nejsou teroristi. Proč nemají doklady nebo mají falešné? Můj názor je, že nás tady bez války zkrátka obsazují,“ konstatuje žena. A společně s manželem se shodují, že vězni byli lepší. „Určitě! Ti tady často i s leccím pomáhali, třeba vysekat pangejty nebo i položit dlažbu,“ vzpomíná Vojtěch. „A dělali zadarmo! Zato tihle? Mají všechno, co potřebují, a ještě drží hladovku nebo se podřezávají,“ dodává k tomu Marie.

Na stálo by zde zařízení nechtěli ani představitelé obce. „Když vše dobře dopadne, budou migranti v Drahonicích jen do konce roku 2016. Mezitím by se mělo rekonstruovat zařízení v Bálkové na severním Plzeňsku a uprchlíci by poté měli být ubytováni tam,“ doufá Jiří Chaloupecký. I on by byl raději pro obnovení věznice. „Na to tady byli lidé zvyklí, bývali tady vězni, kteří neměli tak velké tresty a měli i volný pohyb. Chodili pracovat do místních fabrik nebo k zemědělcům, občas navíc pomáhali při různých akcích v obci, například s úklidem sněhu a podobně,“ vysvětluje starosta. A stejný názor má i místostarosta Pavel Antoni. „Všichni doufáme, že zařízení slouží k tomuto účelu dočasně a pokud se v něm bude poté obnovovat provoz, vrátí se tam raději věznice, jako to bylo dříve,“ říká.

Proč utíkají a nebrání si svoji svobodu?

Starosta Lubence je k dalšímu vývoji Evropy s přítomností uprchlíků spíše skeptický. „Naposledy jsem byl v zařízení na prohlídce asi před dvěma týdny. Viděl jsem, že jsou tam umístění většinou mladí, fyzicky zdatní muži. Někteří seděli na lavičce, jiní hráli fotbal... Proč utíkají ze své vlasti? Proč si nebrání svoji svobodu a raději utíkají do Evropy a čekají, že to za ně vybojují naši vojáci a vojáci ostatních, především evropských zemí? Názor jednoho z nich jsem si vyslechl: „Utekl jsem, protože se mi nechce narukovat do armády.“ Nedá mi to a musím to po-

rovnat s nedávnou historií naší země, když naši otcové a dědové na straně západních spojenců nebo tenkrát ještě Sovětského svazu bojovali proti okupantům a pokládali své životy za svobodu naší vlasti,“ zamýšlí se Jiří Chaloupecký. „Možná řeknete, že jsem pesimista, ale tímto nekontrolovaným přílivem migrantů si celá Evropa zadělává na veliké problémy. A když vidím německou kancléřku, jak všechny vítá s otevřenou náručí, nemám z toho dobrý pocit,“ konstatuje.

Že jsou uprchlíci téma i pro místní mládež, potvrzuje patnáctiletý Matěj Kanta. „Bavíme se o tom. Já kolem zařízení jezdím každý den, ale moc o tom nevím. Vím, že některým lidem uprchlíci nevadí a někteří jsou proti tomu, aby tady byli ubytováni. Asi většina. Já z nich strach určitě nemám,“ říká. „A co si o tom myslím já? Když si vezmu, že jsou to mladí kluci, kteří by mohli spíš bojovat za svou zemi nebo aspoň tam nějak pomáhat... ale pravda je, že o tom tolik nevím, jestli to nějak jde. Takže nedokážu přesně říct,“ váhá. O demonstraci za volný pohyb uprchlíků ale slyšel. „To, že uprchlíci nemohou chodit ze zařízení ven, mi trochu vadí. Myslím si, že když jsou tam zavření, připadají si možná trochu sami jako zvěř. Kdybychom byli my v jejich kůži, asi by nám to také nebylo zrovna příjemné,“ zamýšlí se. „Mohli by mít třeba vycházky po skupinkách. Aby se sem nenahrnulo najednou třeba sto lidí,“ navrhuje. ■

Starosta Drahonice Jiří Chaloupecký